

[Maisted]

er medlem af folketinget, i går i venstrepressen skrev en artikel, der stort set er gentaget af hr. Fogh Rasmussen, hvor han jo netop fremhæver, at hver dansk familie er gældsæt med 340.000 kr., og hvor han påpeger, at et samfund er ufrit, når man har en gældsætning af den størrelse, som vi har i Danmark. Jeg kan næsten ikke andet end udlede af en sådan artikel, at hvis økonomiministeren havde haft stemmeret i folketinget, så ville han have stemt imod dette finanslovsforslag, for dette finanslovsforslag fører til, at man i slutningen af 1980'erne i allerheldigste fald har en samlet gæld, der nærmer sig 700 mia kr., og man vil være ude af stand til at påbegynde den afbetaling, man fremhæver fra regeringens side er målet, hvis man ikke griber ind. Vi ønsker bestemt ikke, som hr. Niels Helveg Petersen har fremhævet, at gribe ind med giftskatter eller at lægge det private forbrug for had.

I den anledning vil jeg godt lige citere, hvad Industrirådets cheføkonom, Jørgen Hansen, udtalte i Berlingske Tidende 5. februar 1984:

»Det er ikke det private forbrug, der er skurken i dansk økonomi. Den beskedne stigning på 2 pct., der forudses fra 1983 til 1984, er kun lige akkurat stor nok til at bringe privatforbruget op over 1979-niveauet. Gennem de sidste fem år er det private forbrug kun vokset med 1 pct., mens det offentlige forbrug samtidig er steget med hele 13 pct. . . .

Det, der er brug for, er flere besparelser end dem, der allerede ligger i finanslovsforslaget for 1984. Men det skal være rigtige besparelser og ikke skatteforhøjelser, som vil ramme det private forbrug, som bestemt ikke er skurken i dansk økonomi.«

Jeg går ud fra, at hr. Niels Helveg Petersen erkender, at cheføkonom Jørgen Hansen fra Industrirådet har noget begreb om tingene og fremfører fornuftige argumenter for, at det altså ikke er den vej, man skal gå. Man skal gennemføre reelle offentlige besparelser. Når man gennemfører reelle offentlige besparelser, så er det jo ikke for at genere befolkningen; faktisk er målet at sikre, at vi får en reallønsfremgang, og at vi får nedsat udgiftsspiralen her i landet, sådan at man også på længere sigt kan lette skattetrykket.

Fremskridtspartiet stemmer også imod dette finanslovsforslag af en meget, meget klar

grund, som hr. Fogh Rasmussen i og for sig klart udtrykte. Han blev spurgt, om han ikke kunne fremlægge venstres politik. Nej, sagde hr. Fogh Rasmussen, det er ikke nødvendigt, for det, venstre vil, fremgår af finansloven. Men det, fremskridtspartiet vil, fremgår ikke af finansloven. Her er altså et klart, sagligt argument for at stemme imod finansloven fra fremskridtspartiets side. Hvorfor det? Jo, fordi skattetrykket er for højt. Det er jo ikke rigtigt, som hr. Fogh Rasmussen sagde, at der vil være en nulvækst i den offentlige sektor. Det kan godt være, det gælder for staten, men ikke samlet. Ser vi på stat, amter og kommuner under ét frem til 1987, vil denne regering lade antallet af offentligt ansatte vokse med 27.000. Det er altså en anden politik end den, fremskridtspatiet har stået for altid, og vi kan selvfølgelig slet ikke stemme for et lovforslag, vi overhovedet ingen indflydelse har på.

Desuden indeholder dette finanslovsforslag stadig væk en række kunstige jobskabelsesordninger ud over ungdomspakken, som vi ingen tillid har til. Tværtimod mener vi, at det virker fordyrende på omkostningerne for dansk erhvervsliv og derved forringer konkurrenceevnen, således at vi får mindsket antallet af arbejdspladser i de kommende år alene på grund af omkostningsbyrden.

Fremskridtspartiet ønsker, at man gennemfører en reduktion af antallet af offentligt ansatte, at man gennemfører en reduktion af de offentlige udgifter, ikke for at genere nogen, men for at føre disse midler over i den private sektor, således at det kan være til større gavn for den danske befolkning, for vi har den opfattelse, at kun igennem en aktivitet af betydelig størrelse i den private sektor kan vi sikre, at velfærdssamfundet kan bibeholdes.

Vi mener også af politiske grunde, at den offentlige sektor, der beslæglægges to tredjedele af alt, hvad vi producerer i det danske samfund, har vokset sig så stor, at den underminerer den enkelte borgers personlige frihed. Vi mener, at det danske samfund og de danske borgere ikke længere har et frit valg til at forme deres egen fremtid, deres egen skæbne, når man hvert år suger to tredjedele af alle skabte værdier over i de offentlige kasser. Vi vil også gerne fremhæve, at det er en total misforståelse, hvis man tror, at pengene forsvinder op i den blå luft, fordi de